

TEKSTİL

TEKSTİL İŞÇİLERİ SENDİKASI YAYIN ORGANI

işçi
sınıfımız

DİĞERİNE

geçit
vermedi

sayı 98
eylül 1976
yıl 7

tekstil

disk

yıl : 7
sayı: 98

tekstil işçileri
sendikası

aylık yayın organı

*

sahibi :

tekstil işçileri sendikası
adına rıza güven

*

sorumlu müdür:
erol yalçın

*

adres:

babıali cad. no 19/7.8
sıhhiye ap çağaloğlu
tel: 268590.91 ist.

*

baskı: öz-akın basımevi
montaj: tab grafik
son bas. tarihi: 31.10.1976

düzenleyen

TEKSTİL İŞÇİLERİ
SENDİKASI
BASIN BÜROSU

--- içindekiler ---

- İŞÇİ SINIFI VE MC /RIZA GÜVEN
- DİRENEN İŞÇİ SINIFI/EROL YALÇIN
- HAYKIRIYORUZ/DGM'YE HAYIR
- 16 EYLÜL GÜNLÜĞÜ
- SINIF DAYANIŞMAMIZI GÖSTERELİM
- 1 EYLÜL DÜNYA BARIŞ GÜNÜ
- BU SARI SENDİKAYI İYİ TANIYIN
- KADINLAR HER İŞTE ÇALIŞTIRILABİLİR Mİ?
- ŞİLİ İŞÇİ SINIFI İLE DAYANIŞMA
- SENDİKAMIZDAN HABERLER
- BURSA-GAZİANTEP-ÇERKEZKÖY HABERLERİ

İŞÇİ SINIFI VE MC

Ülkemizde siyasal yönetimi elinde bulunduran MC, sınıfsal karanlığı her geçen gün bir bulut gibi halkımızın üstünde sergiliyor. Ekonomik, sosyal ve politik alanlarda gerici, baskı ve zulme dayanan tasarı ve davranışlarla işçi sınıfı ve emekçi halkımızın ileri bir toplumsal düzen için verdiği savaşını engellemeyi hedefliyor.

Biliyoruz, MC egemen sınıfların belli bir siyasal dalgalanma ortamında güçlerini birleştirerek ortaya çıkardıkları bir örgütlenme. Tekelci kapitalistler bir yandan kapitalist sistemin içinde bulunduğu ekonomik bunalım sonucunu, öte yandan ülkede gelişen bağımsızlık-demokrasi-barış mücadelesinin yükselen potansiyeli sonucu sınıfsal ittifaklarını kurmuşlardır. Oluşturulan siyasal yönetim bir tek işçi sınıfının «karşısında olmak» noktasında birlikte hareket edebilmektedir. 1973 Genel Seçimleri sonucunda halkımızın gerici siyasal partileri tek başına iktidardan uzaklaştırdığı bilinir. Bunun sonucunda onlar için yeni iktidarın kamuları ancak ve ancak birleşebildikleri zaman —deli kızın yamalı bohçası gibi— mümkün olabilmektedir.

Oluşturulan siyasal yönetimle birlikte işçi sınıfı ve emekçi halkımızın demokratik istemleri karşısına çıkarılan zorbalık, saldırı ve zulüm olmaktadır. Grevler, sendikalar, işçi direnişleri, sendikal hak aramalar faşist milislerin saldırılarına hedef olmaktadır. Faşist pusu ülkemizin köşe başlarında ölüm, cinayet naraları atmaktadır. Demokratlar ve yurtseverler, bu yaşanan güzel dünyanın sömürsüz, baskısız ve savaşırsız bir öze kavuşturulması uğraşlarında, sermayeden yükselip MC ve faşist milislerin silâhlarından çıkan kurşunlar ile karşılaşmaktadır. Devlet daireleri MC'nin hangi siyasal temsilcisinin elinde ise, o doğrultuda oluşturulmakta, partizanlık almış başını gitmektedir. Artık her memur, ya kendisi sürgünde bulabilme ya da istenilen doğrultuda hareket etme zorunluluğu altındadır. Dolayısıyla zaten ağır aksak işleyen yönetim iyice durgunlaşmaktadır. Tarafsız olması anayasal hükümlerle bağlanan kuruluşlar birer MC propaganda merkezine dönüştürülmektedir. Bunların içinde TRF'nin durumu bütün bu söylediklerimizin büyük bir kanıtıdır.

Ekonomik durum gittikçe halkımızın istemlerinin dışında ve parababalarından yana işlemektedir. Hayat pahalılığı önü kesilemeyecek bir tempoda artmaktadır. Fiatlar ücretlerimizin

çok çok üstünde ilerlemekte, yapılan sözleşmelerle elimize geçenler kısıacık bir zamanda etkisiz kalmaktadır.

Bütün bunlar birlikte içinde yaşadığımız kapitalist düzenin sonuçları olduğu halde işverenler ve MC sözbirliği etmişcesine aynı zamana'denk getirerek ortak saldırıya geçmişlerdir. İşveren örgütlerinin işçi sendikalarına karşı yönelttikleri eleştirilerin hemen ertesi günü MC tarafından da aynı açıklamalar yapılarak sendikalar suçlanmaktadır.

Artık şunu hiç unutmamacasına kafamıza yerleştirelim. Hedef işçi sınıfıdır. Bütün saldırılar bu hedefe yönlendirilmiştir. Bu köhne, çürümüş yapının yerini ancak işçi sınıfının yaratıcı düşüncesinden ve hünerli ellerinin kuracağı bir yapının alacağı kavranmıştır. Dün işçi sınıfı dışında ilerçilik edebiyatı yapanlara karşı ürkmeyen burjuvazi işçi sınıfının mücadelesinden ne yapacağını şaşırması bir durumdur. Çünkü işçi sınıfımız, kendi bilimi doğrultusunda, örgütlü ve disiplinli mücadelesini siyasal, ekonomik demokratik her alanda yükselen tempoda sürdürmektedir.

İşçi sınıfının gerçek sendikal örgütlenmeleri SINİF ve KİTLE sendikacılığı bayrağını yüceltirken, işçi sınıfı ileri bir demokrasi için demokratik mücadelesine yeni boyutlar katmaktadır. MC ve parababalarının işçi sınıfının demokratik hak ve özgürlüklerini kısıtlama girişimleri karşısında sınıfının gücünü külesel gösteriler ile sergilemekte, burjuvaziye korkulu rüyalar gördürmektedir. Bir yıl, Türkiye işçi sınıfı tarihinde 53 yıldır yasaklanan 1 MAYIS işçi bayramı tarihine ve uluslararası gücüne yakışır bir biçimde dev bir külesel gösteri ile kutlanmıştır. 1 EYLÜL Dünya Barış günü ülkemizde ilk kez kutlanmıştır. İşçi sınıfının ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesinin bir parçası olan Barış için mücadele işçi sınıfının önemli ve yaşayan bir istemi olarak gündeme getirilmiştir. Uluslararası planda Sili'deki faşist rejimi lanetleme ve SİLİ İşçi Sınıfı ile dayanışma günü olan 11 EYLÜL yine külesel bir gösteri ile kutlanmıştır.

Bütün bu gelişmeler işçi sınıfının mücadeledeki etkinliğini ve kararlılığını sergileyen olaylardır.

MC'den kaynaklanan her faşist saldırı karşısında, daha da bütünleşen demokratik güçler, işçi sınıfının bayrağı altında ulusal ve sosyal kurtuluş yolunda sağlam ve emin adımlarla ilerlemektedir.

haykırıyoruz: DGM'YE HAYIR

Türkiye işçi sınıfı, egemen sınıflar tarafından yaratılmak istenen karanlığa karşı siyasî talepleri doğrultusunda en geniş emekçi yığınları etrafında toplayarak DGM tasarısında somutlaştığı faşist saldırıları protesto ediyor.

İşçi sınıfının ve emekçi yığınların mücadelesini baskı, zindan ile bastırmayı hedefleyen tekelci sermaye, ilericilerin karşısına DGM tasarısını sunmuştur. Hedef açıktır. İşçi sınıfının mücadelesi ve örgütlenmeleri bu mahkemeler tarafından bastırılacaktır. Bu mahkemeler aracılığıyla kitlelerin üzerinde 'sıkıyönetimsiz sıkıyönetim' uygulanacaktır.

En ufak demokratik hak aramalar «... devletin güvenliği... yıkıcı... bölücü... rejim düşmanları...» yutturmaları altında bu mahkemelerce bastırılacaktır.

Ayrıca, Mahkemelere atamalar siyasal yönetimlerle yapılarak, belli bir sınıfın tarafı mahkemeleri olmak durumundadır DGM.

DGM'lerin bizzat kendi mücadelelerini engellemek için yasalaştırılmaya çalışıldığının bilincine varan işçi sınıfı, tarihinde önemli bir dönemeci oluşturacak eyleme girişti.

Başlayan direniş kısa bir zaman içerisinde, bütün ülkeye yayıldı. Gaziantep'inden, Adana'sına, Eskişehir'inden, Ankara, İstanbul, İzmir'ine kadar güçlü ve inançlı bir ses yükseldi.

D G M ' Y E H A Y I R . . .

Bu ses işçi sınıfının sesiydi.

Bu ses işçi sınıfının bayrağı altında mücadele eden yurtseverlerin-demokratların-ilericilerin sesiydi.

İşverenler, sarı sendikalar ve onların siyasal sözcüsü MC hemen saldırıya geçti. Karakollar, savcılıklar, işten atılma tehditleri sürdürüldü durdu. Bir yandan da işçi sınıfına seslenilerek, «DGM'lerin işçileri ilgilendiren bir yönü olmadığı» konularında yalan söylendi durdu.

Ama köprünün altında çok sular akmıştı ülkemizde, İşçi Sınıfı siyasal talepleri uğruna dayanışmasını sergileyebilecek, örgütlülük ve bilinç sahibiydi.

1 — Erişilmez bir hızla yükselen hayat pahalılığı karşısında işçi, köylü, esnaf, memur, tüm alın teriyle geçinenlerin yaşam ve geçinme koşulları alabildiğine ağırlaşmıştır.

2 — Emekçi halkımızın MC'nin sözcülüğünü yaptığı bu sermaye ve aşırı kâr düzenine karşı hızla bilinçlenmekte ve ilerici, demokratik örgütlerle birlikte bu düzene karşı çıkmaktadır.

3 — MC, bu gerçeği görmekte ve uyutma, kandırmaca ve saptırma politikasının yeterince geçerli ve etkili olmadığını anlamaktadır. Bu nedenle, DGM yoluyla emekçi halkımız sindirip baskı altında tutarak 1977 seçimlerini kazanmayı amaçlamaktadır. Bu amaç uğruna demokrasiyi iyice boğazlamaktan çekinmiyor.

Bu durumdan dolayı:

1 — Ülkemizi MC'nin yarattığı karışıklık ve bunalımdan kurtarmak,

2 — Hayat pahalılığı artışına son verip emekçi halkımızın yüksek seçim olanaklarına kavuşmasını sağlayacak kapıları açmak,

3 — Demokrasiyi açıkça boğazlanmaktan kurtarıp, demokratik, sendikal ve siyasal hak ve özgürlükleri koruyup genişletmek,

4 — Ve bu nedenle, emekçi halkımızın 1977 genel seçimlerinde özgürce oy kullanma ve bu istemleri destekleyen dilediği iktidarı seçme olanağı sağlamak amacıyla,

İki gündür toplantı halinde bulunan DİSK Genel Yönetim Kurulu ile Başkanlar Konseyinin müşterek toplantısında,

— Bu iktidarın Anayasal ve demokratik yoldan düşürülmesine ve halktan yana bir iktidarın kurulmasına kadar tüm ülkede Genel YAS ilanı,

— Anayasal ve demokratik haklarını, DİSK'in «Tabanın söz ve karar sahibi olma» temel ilkesi içinde kullanabilmesi açısından işçi üyelerimizin serbest bırakılması,

— Örgütümüzün bulunduğu merkezlerde her gün genellikle öğleden sonraları DİSK tarafından sessiz matem yürüyüşleri veya mitingler düzenlenmesi,

— Bunun dışında DİSK tarafından düzenlenmeyen hiç bir yürüyüş, miting gibi gösteriye üyelerimizin katılmaması ve bozguncu unsurların içeriden veya dışarıdan gelecek tahriklerine olanak verilmemesi için üyelerimizin çok dikkatli ve titiz davranmaları, kararlaştırılmıştır.

**16 eylül
günlüğü**

13.9.1976

— Kemal TÜRKLER, «DGM'ler kurulursa demokrasi boğazlanacak.»

— TÖB-DER Genel Başkanı, «DGM'lere karşı DİSK'le eylem birliği geliştirilecek.»

— DİSK Genel Yönetim Kurulu, «DİSK ideolojik görüşü ne olursa olsun tüm örgütleri DGM'ye karşı mücadeleye» çağırdı.

— Türk-İş'e bağlı, Çimse-İş, Ağaç-İş, Tez Büro-İş, TGS yapmış oldukları açıklamada, DİSK ile Türk-İş'in işbirliği yapmasın-

dan yana olduklarını açıklamıştır.

14.9.1976

MC baskı yasası için çoğunluk sağladı. DGM yasa tasarısı görüşülüyor.

15.9.1976

— CHP parlamento içi muhalefet için gücünü kullanıyor.

16.9.1976

— DİSK, MC düşene kadar ve DGM yasa tasarısının engellenmesi için, «Genel Yas» ilân etti.

— İşçi sınıfı DGM'ye karşı **DİRENİYOR**. Fabrikalar, çalışmıyor. Tüm belediye hizmetleri durdu.

— İşçi sınıfı hedefini koyuyor: **DGM'YE - MC'YE HAYIR**.

— Maden-İş, Genel-İş, Lastik-İş, Petkim-İş, Gıda-İş'e bağlı işyerlerinde işçiler tabanın söz ve karar sahibi ilkesiyle harekete geçerek üretimi durdular.

— Ve DGM yasa tasarısının görüşülmesi Salı gününe ertelendi.

Meşruluğunu yitirmiş bir siyasal yönetime karşı,

— DİSK Yürütme Kurulu, Taksim anıtına siyah çelenk koydu.

— DİSK temsilcileri, Millet Meclisi'nin kapısına siyah çelenk bıraktılar. Polis Çelenk bırakan DİSK temsilcilerinin gözaltına aldı.

— İşverenler, işçi sınıfımızın anayasal haklarını kullanmasına engel olmaya çalışıyor.

17.9.1976

— İşçi sınıfımızın demokrasi savaşı büyüyor.

— Tekstil Sendikasına bağlı tüm işçiler ülke çapında üretimi durdurdu.

— Tüm demokratik kuruluşlar işçi sınıfının yanında onunla mücadelede omuz omuza yürümeye hazır olduklarını açıklıyorlar.

— DGM'ye karşı direnen işçi sayısı 200 bine ulaştı.

— İşverenler, işçi sınıfımızın anayasal demokratik haklarını kullanmasına engel olmaya çalışıyor.

— İPRAŞ ve Aliğa rafinerileri çalışmıyor.

— Tunc, «Türk-İş'e bağlı işçilerin direnişe katılmamasını» istedi. Böylece, Tunc işveren yanlısı politikasını bir kez daha gösterdi.

— İşveren sendikaları, işçilerin iş akidlerinin fesh edileceğini söyledi.

18.9.1976

— Demirel, «Gerekirse sıkı yönetim ilân ederiz.»

— Barolar Birliği, «İşçi sınıfının mücadelesini destekliyoruz»

— Ereğli Demir Çelik'de üretim durdu.

— DİSK'in DGM'ye hayır yürüyüşü, araçlarla yapıldı. Yürüyüşe onbinlerce direnişçi işçi katıldı.

— TÖB-DER, TÜS-DER, TÜMOD, İKD, İGD, AKD, TUMAS ve TÜTED bir raçıklama yaparak, işçi sınıfının yanında olduklarını belirttiler.

— CHP, DGM'lerin yasalaşmasını engellemek için parlamento içi muhalefeti güçlendiriyor.

19.9.1976

— DGM'YE HAYIR! diyen işçilerin sayısı 400 bine ulaştı.

— MC direnişi kırmak için baskı yöntemlerine başvuruyor.

— Tüm memurlar, mühendisler ve öğretmenler, «DGM'ye karşı işçi sınıfının yanındayız» diye haykırıyorlar.

— İlerici Gençler Derneği (İGD), «Yolumuz işçi sınıfının yoludur» diye haykırıyor ve işçi sınıfının bayrağı altında, «Faşizme geçit yok» diye sesleniyor.

— Türk - İş'e bağlı Türkiye Gazeteciler Sendikası, Halil Tunc'u «korkaklıkla» suçladı.

— İlerici Kadınlar Derneği (İKD), «İşçi sınıfının yanında, onunla omuz omuzayız» diye haykırıyor.

aydınlandıkça aydınlandı ortalık.

— Barolar Birliği Başkanı Faruk Erem, «DGM'ye karşı çıkmak, büyük vatanseverliktir» dedi.

20.9.1976

— İşçi sınıfının demokrasi savaşımı yükseliyor.

— Genel - İş'e bağlı işçiler yurt çapında, belediye hizmetlerini durdurdular.

— Maden - İş'e bağlı yüzbinin üzerindeki işçi, «DGM'ye HAYIR!» diye haykırıyor.

— Dalokay, «Benim aç işçime hiç bir babayiğit işbaşı yaptıramaz.»

— İzmir, Gültepe Belediye Başkanı, «Direnişteki belediye işçileri ile aramızda hiç bir anlaşmazlık yoktur. İşçi sınıfı demokrasi savaşı veriyor.»

— İşverenler, demokrasi savaşı veren işçileri, işten atmakla tehdit ediyor.

— TÖB - DER, «İşçi kardeşlerimizin sonuna kadar yanındayız.»

— HALKEVLERİ Genel merkezi, «İşçi sınıfının mücadelesinin sonuna kadar yanındayız.»

— Anayasal haklarını kullanarak, demokrasi savaşına giren işçiler, gözaltına alınıyor, tutuklanıyor.

— Kemal TÜRKLER, «İşçi sınıfının demokrasi savaşı durdurulamaz.»

— DGM'ye karşı direnen 73 işçi tutuklandı.

— İzmir'de 1683 işçi savcılığa verildi.

21. 9. 1976

— Polis, DİSK Genel Merkezini bastı. Sabaha karşı 03'de Merter'deki Genel Merkezi saran polis, 07'de binaya girdi ve arama yaptı.

— DİSK Genel Sekreteri, Mehmet KARCA tutuklandı.

— Genel Başkan Kemal TÜRKLER ve diğer Yürütme Kurulu üyeleri hakkında tutuklama kararı çıktı.

— İşçi sınıfımızın yiğit savaşçısı, geçtiğimiz nisan ayında ölen DİSK Genel Sekreteri, İbrahim GÜZELCE hakkında da tutuklama kararı çıktı.

— Meclis DGM yasa tasarısını görüşmek üzere bugün toplanıyor.

— Söz ve karar sahibi olan, işçi sınıfımızın başlattığı direniş kalktı.

22. 9. 1976

— DİSK Yürütme Kurulu tutuklandı.

— TÜRKLER ve diğer yürütme Kurulu üyeleri adliye önünde basın toplantısı yaptılar. «Faşizme geçit vermeyecek, işçi sınıfımız ve emekçi halkımızın, anayasal demokratik haklar savaşımını yeniden gözden geçirirken, MC İSTİFA ve DGM'ye HAYIR! belgelerine sarılacağına inancımız tamdır.

— İşverenler, toplu sözleşmelerin fesh edilerek DİSK'i dava edeceklerini açıkladılar.

— İPRAŞ'da 63 işçinin, sözleşmesi ihbarsız ve tazminatsız olarak fesh edildi.

— Çağdaş Hukukçular Derneği, «Tüm üyelerimizle DİSK'in yanındayız.»

— Demokrasi savaşımı veren işçiler gözaltına alınıyor.

— Aliğa rafinerisinde 400 işçi işten çıkartıldı.

— TÜM - PERSON - KOM, DGM'ye karşı çıktı.

— DİSK Yürütme Kurulu, Sağmalcılar Cezaevine gönderildi.

— TÜRKLER, «Anayasal hakların savunucuları olarak yüreğimiz rahat.»

— PROFİLO ve EDİP iplik fabrikasında çalışan işçiler, arkadaşlarının işten çıkartılması üzerine yeniden direnişe geçtiler.

— Aliğa'da işten çıkartılan işçiler yerine 300 kadar silâhlı komando işe yerleştirildi.

23. 9. 1976

— Çoğunluk olmadığından Meclis toplantısı 1 Kasım erteledi.

— Haklarında tutuklama kararı bulunan DİSK yöneticileri serbest bırakıldı.

— İşverenler işçi sınıfını tehdit ediyor.

— Aliğa'da komandolar çalıştırıldığından, rafineri üretime geçemiyor.

— İşverenler, işçilerin işakidlerini fesh ediyor.

— Toplu işten çıkarmalar yoğunlaştı.

27. 9. 1976

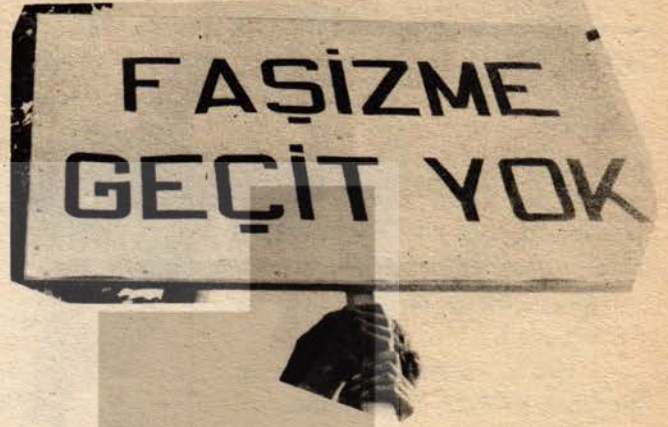
— Demokratik kuruluşlar, Ankara'da, «DGM'ye HAYIR!» yürüyüşü yaptı. Yürüyüşe 50 binin üzerinde ilercisi katıldı.

Ülkemizin üstüne üstüne...
yükseliyorau yepyeni
dogmuşçasına güneş

arkadaşlarımızı açlığa mahkûm etmek isteyenlere

SINIF DAYANIŞMAMIZI GÖSTERELİM

16 Eylül tarihinde işçi sınıfının, demokratik hak ve özgürlükleri için giriştiği «demokrasiyi koruma ve geliştirme» savaşımı sonucunda korkan ve telaşa kapılan sermaye arkadaşlarımızı açlığa mahkûm etti.

Çeşitli işyerlerinden 2000'in üstünde arkadaşımız işten çıkarıldı. Sermaye temellerini sarsan işçi sınıfından 'hınc' almak için kara listeler düzenledi. DİSK üyesi işçileri yaptıklarından dolayı 'cezalandırmak' gayreti içine düştü.

İşçi sınıfımız ekonomik-demokratik ve siyasal mücadelesi ile sahnededir. Örgütlü güçleriyle faşizme geçit vermeyecektir. Bugün işçi sınıfının birliği sloganı kitlelerin dilinde maddi bir güç halini almaktadır. İşçi sınıfının birliğinden, sermaye korkar, işçi sınıfı düşmanı bozguncular korkar.

İşçi sınıfı sendikal anlamda birliğini DİSK çatısı altında gerçekleştirmektedir. Çünkü DİSK, ulusal demokratik sınıf ve kitle sendikacılığı bayrağını yüceltmektedir. Bu oluşumdan rahatsız olan sermaye, düzenli bir saldırıya geçmiştir. Bu saldırıları karşılayacak tek güç işçi sınıfının birliğidir.

İşçi sınıfı birliğini 16 Eylül'de göstermiştir. Aynı sınıfsal dayanışma bundan sonra da işçi sınıfının mücadelesinin gündemindedir. Bundan böyle sınıf dayanışmamızı, işverenlerin yasadışı davranışları sonucu işlerinden çıkarılan arkadaşlarımıza yardımcı olarak gösterebiliriz.

«İŞÇİDEN İŞÇİYE YARDIM KAMPANYASI» açılmıştır. Bu kampanyaya katılmalı ve sınıf dayanışmamızla işverenlerin korkulu rüyalarına, korkulu rüyalar eklemeliyiz.

Fabrikalarımızdan atılan arkadaşları, yalnız bırakmamalıyız. Etrafımızda, çevremizde bu kampanyayı genişletmeliyiz.

Şunu unutmamalıyız ki, içinde yaşadığımız günler, daha çok kenetlenmemizi, güçlerimizi daha çok birleştirmemizi zorunlu kılmaktadır. Sermayenin yasadışı baskıları karşısında, demokratik hak ve özgürlüklerimizi korumak ancak ve ancak BİRLİK olmamız ile mümkündür. Birliğimiz ise temelinde SINIF DAYANIŞMAMIZI gerektirir.

Somut bir olayla karşı karşıyayız. İşçi sınıfının yiğit evlatlarından bir kısmı, sermaye tarafından açlığa mahkûm edilmek istenmek-

tedir. Bu silahlarını geri teptirmek zorundayız. Bu da ancak sınıf dayanışmamızı sergileyerek mümkün olur.

DİSK: «ÇIKARILAN İŞÇİLER DİSK'İN GÜVENCESİ ALTINDADIR.»

Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DISK) gelişen olayları göz önüne alarak, bir dayanışma fonu kurmuştur. Çıkarılan işçilere maddi ve manevi yardım planlanmış ve uygulamaya geçilmiştir. Bu konuda DISK Yürütme Kurulu adına bir açıklama yapılmıştır.

Kurulan fon'da toplanan paralar, işten çıkarılan işçilere dağıtılacaktır.

TEKSTİL ÇIKARILAN İŞÇİLERE YARDIM YAPIYOR.

Sendikamız Tekstil, 16 eylül olayları sonucunda işten çıkarılan işçilere para yardımına başlamıştır. İlk olarak 15 günlük kısma karşılık paralar dağıtılmıştır.

DİSK'in almış olduğu kararlar içinde yapılan maddi yardım, hukuki girişimlerin yanında sürecektir.

DEMOKRATİK ÖRGÜTLER DAYANIŞMA FONUNA KATILIYOR.

DİSK'in açtığı Dayanışma Fonuna, demokratik kuruluşlar da maddi destek sağlamaktadırlar. Bu konuda «HALKIMIZA ÇAĞRI» adı altında basına yaptıkları açıklamada şöyle demektedirler:

Yiğit DİSK işçilerini demokrasi mücadelesi vermek suçuyla işsizliğe ve açlığa mahkûm ederek yıldıracağını sanan patronların hevesini boşa çıkaralım.

Demokrasi mücadelesine İŞ BANKASI MERTER ŞUBESİ 183 numaralı DİSK Dayanışma Fonuna bir günlük net emeğimizi armağan ederek katılalım.

Türkiye Yazarlar Sendikası Başkanı Aziz Nesin, İlerici Kadınlar Derneği Genel Başkanı

nı Beria Önger, Karikatürcüler Derneği Başkanı Tan Oral, İlerici Gençler Derneği Genel Başkanı Ahmet Sökücü, TÖB-DER İstanbul Şb. Başkanı Talip Öztürk, TUS-DER İstanbul Şb. Başkanı Ali Rıza Koca, TÜTED İstanbul Şb. Başkanı Kemal Daysal, TÜMOD İstanbul Şb. Başkanı Prof. Dr. Ümit Doğanay, TÜMAS İstanbul Şb. Başkanı Dr. Burhan Şenatalar, İstanbul Halkevleri Koordinasyon Kurulu Başkanı Şefik Asan.

AVRUPA'DAKİ İŞÇİLER DE KAMPANYAYA KATILIYOR

DİSK'in açtığı kampanya Avrupa'dan da ses vermiştir. Almanya, Fransa ve İngiltere'de çalışan Türkiyeli İşçi ve emekçilerde kampanyaya katılmaya başlamışlardır. Bununla ilgili olarak Avrupa Türk Toplumcular Federasyonu'nun başını çektiği Dayanışma eylemi işçi sınıfının gücüne güç katmıştır.

Onlar ümidin düşmanıdır sevgilim
Akar suyun

Meyve çağında ağacın

Serpilip gelişen hayatın düşmanı

Çünkü ölüm vurdu damgasını alnlarımıza

— Çürüyen diş dökülen et —

Bir daha geri dönmek üzere yıkılıp
gidecekler

Ve elbetteki sevgilim elbet

Dolaşacaktır elini kolunu sallaya sallaya

Dolaşacaktır en şanlı elbisesiyle

İşçi tulumuyla

Bu güzelim memlekette hürriyet..

NAZIM HİKMET

DİRENEN İŞÇİ SINIFI

Çağımızda sistemler arası mücadelenin, uluslararası işçi sınıfı hareketlerine ve ulusal kurtuluş savaşı veren ülkelerin geleceğine boyutlar kazandırdığı bilinmektedir.

Sosyalist sistemin başını çektiği BARİŞ politikası dünyanın tüm barışsever güçlerince desteklenmekte, Kapitalist - emperyalist sistemin savaş çılgınlıkları gittikçe köşeye sıkışan birer politika olarak kalmaktadır. İşçi sınıfının uluslararası dayanışmasını simgeleştiren günler, tüm dünyada aynı coşkuyla selânilanmakta ve bu dayanışma emperyalist tekelin gerici politikalarına indirilmiş büyük darbe-ler olmaktadır. Örneğin, geçtiğimiz ay içinde Şili İşçi Sınıfı ile Dayanışma Günü olarak kutlanan 11 EYLÜL tüm dünyada yankılanmakta ve aynı belgiler milyonların ağzından hayata indirilmektedir.

Türkiye işçi sınıfı, uluslararası işçi sınıfının belgelerine büyük bir coşku ile katılmakta ve yürüttüğü savaşının yüceliğini tüm gerici güçlere sergilemektedir.

«Dün» üstünde işçi sınıfının gücüne inanan sapkın akımlarla tartışmaları yapılan, «İşçi sınıfının öncülüğü... vs.» gibi konulara bizzat işçi sınıfımızca gereken ders fiiliyatta verilmektedir. İşçi sınıfımızın başını çektiği ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesi yeni demokratik mevzileri ele geçire geçire sağlam adımlarla ilerlemektedir. İşte bu savaşımızın zor, ancak şerefliliği sağdan ve «sol» dan saldırıları üstüne çekmektedir.

Gerici güçler, işçi sınıfının bu bilinç ve potansiyel güçlülüğü karşısında saldırılarını iyice yoğunlaştırmaktadır. Bu saldırılar, temelde işçi sınıfının mücadelesini hedeflemektedir. Meclislere sunulan DGM tasarısı bütünüyle bu anlayışın ürünüdür. «...devletin güvenliği...», «bölücülük, huzur...» sözlerinin altında yatan gerçek budur.

İşveren sendikalarının, daha çok «birlik» çılgınlıkları atmalarının bu döneme rastlaması tesadüfi değildir. Dikkat edilirse işverenler devamlı siyasal sözcükleri ile toplantılar yapmakta ve işçi sınıfına karşı yeni görüşler ileri sürmektedirler. Bu politikalarının içinde olarak, ücretlerin dondurulmasını gündeme getirmişlerdir. «Tek tip toplu sözleşme» istemleri bu dönemin ürünü olarak karşımıza çıkarılmıştır.

Ancak bunun yanında unutulmaması gereken bir durum vardır. İşçi sınıfımız artık siyasal yapıda olsun, ekonomik ve demokratik mücadelesinde olsun yeni bir dönemeci yaşatmaktadır. İşçi sınıfının gücünü görmek istemeyenler, bu gücün yaratıcılığının farkında olmak istemeyenler yeni oluşumların karşısında şaşkınlıklarından kurtulamamışlardır.

İşçi sınıfımızın tarihi birçok şanlı mücadeleleri içermektedir. En son DGM tasarısı ile egemen sınıflarca tasarlanmak istenen oyunun ise çok iyi farkındadır. Ve farkında olduğunu göstermiştir.

«Faşizme geçit yok» sloganı altında direnen işçi sınıfı kendi devrimci politikası*etrafında tüm emekçi tabakaları yönelendirebilmiştir. İşçi sınıfının yükseltiği DGM'ye hayır, «Demokrasi düşmanı MC'ye hayır», «Genel Grev Hakkı» sloganları, Barolardan, öğretmenlere, ilerici gençlerden, teknik elemanlara kadar demokratik ve yurtsever güçler de desteklenmiştir.

Sınıfının gücüne ve birliğine yakışır bir şekilde, demokratik sesini yücelten işçi sınıfı egemen sınıfların korkulu rüyalarına yenilerini eklemiştir. Geçmiş deneylerinin, üstüne yükselttiği direnme bilinci daha az hata ve eksikliklerle sınıfının tarihinde şanlı bir dönem olarak geçmiştir.

İşçi sınıfının bu yüce sesi açıktır ki, egemen sınıflardan olduğu kadar, kendilerine «sol» adı veren bozguncu, işçi sınıfı düşmanlarından da tepki çekecekti. Ve böyle oldu.. Egemen güçlerce kurulan bu bozguncu sesler zemberekleri boşalmışcasına feryada başladılar. Üretimin dışında kalan bu sesler, «görevlerini» en iyi yapabilmek için işçi sınıfının demokratik sesine çeşitli yakıştırmalarda bulundular. Bu demokratik sesin, işçi sınıfı hareketinin tarihindeki önemini reddedebilme cesaretini göstererek...

İşçi sınıfı yaptığı işin bilincindedir. Kendi demokratik haklarını savunmakta kararlıdır. Ancak, bu mücadelesinin sadece kendi uğraşısıyla çözümlenemeyeceğini bilerek, tüm yurtsever ve ilerici güçleri bu mücadelede ortak hareket etmeye çağırılmaktadır. Kendi uğraşına, ileri bir demokrasi için verilen uğraşa katılan gençleri, öğretmenleri, teknik elemanları, korumasını bilmekte, onları sağdan ve «sol» dan gelen saldırılara karşı yalnız bırakmamakta kararlıdır.

Olanca çıplaklığıyla ortada olan gerçekler, bazı kafaları yeniden düzenleyecektir. Bir 15 - 16 Haziran sonrası değişen politik yapılar ve egemen sınıfların içine düştüğü telaş, biliniyor.

Geçmiş olayları aşan bugünkü ses ise, egemen sınıfların yeni saldırılarına gebe olacaktır ve olmaktadır. Önümüzdeki hedef bu saldırıların örgütlü ve disiplinli bir şekilde göğüslenmesidir. İşçi sınıfının bu volda attığı sağlam adımlara destek olmak tüm ilerici ve yurtseverlerin görevidir.

SENDİKAMIZDAN

BİLDİRİ VE İLAN YAPILAN İŞYERLERİ:

Gümüşsuyu Halı Sanayii ve Ticaret A.Ş.:

Çerkezköy'de kurulu bulunan bu işyeri, Çerkezköy Şubemizce örgütlenmiş ve sendikamız anılan işyeri için Bildiri ve İlanda bulunmuştur. Fakat sarı Teksif boş durmamış ve hiç bir üyesi bulunmadığı halde, Bölge Çalışma Müdürlüğü'ne üye fişleri vermiştir.

Morhayat Triko: Yedikule Şubemize bağlı bu işyeri için çağrı yapılmıştır.

Akip Tekstil: Çerkezköy Şubemizin örgütlediği bu işyerinde toplu sözleşme yapmak için çalışmalara başlanmıştır. Ancak sarı Teksif hiç bir üyesi bulunmadığı halde bu işyeri için yetki çağrısı yapmıştır.

Narin Mensucat A.Ş.: Çerkezköy Şubemize bağlı olan bu işyerinde sözleşme bitmiş ve yeni sözleşme imzalamak için gerekli prosedür işletilmeye başlanmıştır. Sarı Teksif bu işyeri içinde boş durmamış, hiç bir üyesi bulunmadığı halde yetki için Bölge Çalışma Müdürlüğüne başvurmuştur.

Rafet Ekmekçi: Topkapı Şubemize bağlı bu işyeri için bildiri ve ilan yapılmıştır.

TOPLU SÖZLEŞMEYE DAVET ETTİĞİMİZ İŞYERLERİ:

Öğretmen Çorap Fabrikası A.Ş.: Beyoğlu Şubemize bağlı bu işyerinde eski sözleşme bitmiş ve sendikamız gerekli prosedürü tamamladıktan sonra işvereni toplu sözleşmeye davet etmiştir.

Samuel Damar Boyahanesi: Beyoğlu Şubemize bağlı bu işyerinde eski sözleşme bitmiş sözleşme için prosedür tamamlanarak işveren toplu sözleşmeye davet edilmiştir.

İleri İplik (Ören Bayan): Beyoğlu Şubemize bağlı bu işyerinde toplu sözleşme bitmiş ve yeni sözleşme için görüşmelere başlanmıştır.

Rahmi Yılmaz ve Ortakları: Topkapı Şubemize bağlı bu işyerinde yetkimiz kesinleşmiş ve işveren toplu sözleşmeye çağırılmıştır.

SENDİKALAR LİSTESİ İSTENEN İŞYERLERİ:

Türkmen Giyim Sanayii A.Ş.: Mahmutpaşa Şubemize bağlı bu işyerinde eski sözleş-

me bitmiş ve Bölge Çalışma Müdürlüğünden sendikalar listesi istenmiştir.

Dar Tekstil: Topkapı Şubemize bağlı bu işyeri için sendikalar listesi istenmiştir.

275/15. MADDE UYUŞMAZLIĞI:

Mona Model: Beyoğlu Şubemize bağlı bu işyerinde yapılan toplu sözleşme görüşmelerinde doğan uyuşmazlığın çözümü için sendikamız Bölge Çalışma Müdürlüğüne başvurmuştur.

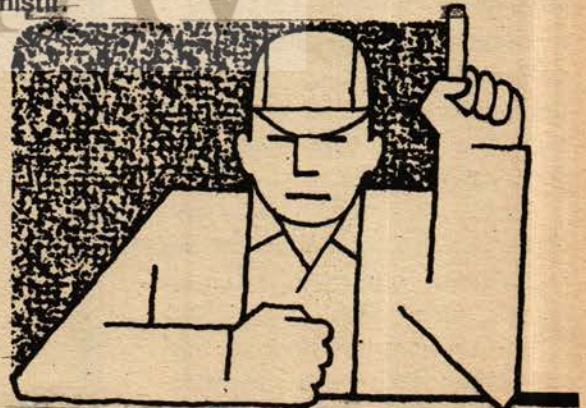
Kapri Jarse Koll. Şti.: Beyoğlu Şubemize bağlı bu işyeri için yapılan toplu sözleşme görüşmelerinden olumlu bir sonuç alınamayınca sendikamız 275/15. maddeye göre işlem yapmıştır.

GREV KARARI ALINAN İŞYERLERİ:

Kazlıçeşme Yün İplik A.Ş.: Beyoğlu Şubemize bağlı bu işyeri için bir süreden beri devam eden toplu sözleşme görüşmelerinden bir sonuç alınamayınca, konu uzlaştırma kuruluna iletilmiş, ancak uzlaştırma kurulunun kararı taraflarca benimsenmeyince sendikamızın grev hakkı doğmuştur. Böylece sendikamız anılan işyeri için grev kararı almıştır. Yine aynı işverene ait, Yedikule Şubemize bağlı işyerinde de grev kararı alınmıştır.

Ersa Çeyiz Konfeksiyon ve Ermiş Giyim San.: Beyoğlu Şubemize bağlı bu işyerlerinde de grev kararı alınmıştır.

Örmesan Adi Kom. Şti.: Mahmutpaşa Şubemize bağlı bu işyerinde de grev kararı alınmıştır.

HABERLER

1 EYLÜL DÜNYA BARİŞ GÜNÜ

1 Eylül, parababalarının kendi çıkarları uğruna, dünya halklarını birbirlerine saldırttığı ve 54 milyon insanın ölümüyle sonuçlandığı, İkinci Dünya Savaşı'nın başladığı gündür.

Emperyalist tekellerin, pazar paylaşma yani çıkarları uğruna attıkları savaş çılgınlıklarının altında, kapitalist sistemin varlığı yatmaktadır. Bir avuç parababasının çıkarına birbirine kırıdılan halklar, temelde kapitalist - emperyalist sistemin kendisine karşı BARİŞ için güçlerini birleştirmişler, emperyalist savaş tahrikçiliğine karşı BARİŞ bayrağını yükseltmişlerdir.

Ancak, emperyalist tekellerin sömürüye dayanan savaşları ne kadar haksız, ne kadar karşı çıkılması gereken bir olaysa sömürünün ortadan kaldırılması uğruna mücadele eden halkların ulusal kurtuluş savaşları o kadar desteklenmesi gereken haklı savaşlardır.

Biz savaş tahrikçiliğine karşı BARİŞ bayrağını savunurken, BARİŞ için SAVAŞMAKTAN yılmayan sosyalist sistemin öncülüğündeki, uluslararası işçi sınıfı hareketine ve ulusal kurtuluş mücadelesi veren halklara bir kez daha - dostluk selâmlarımızı yolluyoruz. Ve haykırıyoruz ki; YAŞASIN BARİŞ İÇİN SAVAŞAN DÜNYA BARİŞSEVER GÜÇLERİ.

Kapitalist sistemin bunalımını arttıran onları içine düştüğü politik ve askerî alandakini dalgalanması eşiğinde iyice köşeye sıkıştıran, halkların «barış içinde yanyana yaşama» politikası dünya barışsever güçlerinin bir meşalesi olarak yükselmektedir.

İkinci Dünya Savaşı'nın sonunda Hiroşima kentinde ilk atom bombasının kullanılması ve bunun sonucunda milyonların ölümü, barışsever güçleri biraraya getirmiştir. İlk defa 1950 yılında Varşova'da toplanan bu güçler 1 EYLÜL'ü DÜNYA BARİŞ GÜNÜ olarak kabul

etmişlerdir. Aynı tarihte aşağıda yayınladığımız Stokholm Çağrısını imzaya açmışlardır. Bu çağrıyı 500 milyon barışsever imzalayarak, savaş tahrikçilerine büyük bir şamar indirmişlerdir.

Aynı yılın 16 kasım tarihinde Dünya Barış Konseyi kurulmuştur. Bu konsey kurulduğundan itibaren ulusal düzeylerde küçük birimlerle gittikçe gelişerek mücadelesini sürdürmüştür. Geçen yıl 24. yılını dolduran konsey, bu yılın baharında ikinci olarak bir imza kampanyası açmıştır.

Dünya barışsever güçlerinin mücadelesi yeni yeni başarılar kazanırken, barış içinde birarada yaşama politikası, ulusların devrimci süreçlerine yeni katkılar getirmektedir.

Ancak bu mücadelelerin, emperyalizmin temelindeki saldırgan ve azgın politikasından bütünüyle kurtulunduğunu göstermez. Çünkü sermaye yaşadıkça,

sermaye düzeni varoldukça saldırganlık onların vazgeçemeyecekleri bir olgudur. Bu sebeple barışsever güçler sosyalist sistemin öncülüğünde barış mücadelesinin bayrağını daima yükseklerde tutmak zorundadırlar.

— Nükleer silahların yasaklanması ve elinde nükleer silâh bulunduran ülkelerin bu karara uyması,

— Stratejik silâhların sınırlandırılması,

— Karşılıklı ve dengeli kuvvet indiriminin sağlanması,

— Kimyasal silâhların, jenosit (toplu imha) araçlarının ve iklim değiştiren benzeri vasıtaların insanlık suçu sayılması. Bunlardan hareketle askerî blokların tamamen ortadan kaldırılması askerî detant'ın temel öngördüğü şartlardır. Bu askerî yumuşamada atılan adımların politik detantı geliştireceği ve ancak o zaman termo-nükleer bir savaştan söz edilemeyeceği açıktır.

1 EYLÜL

DÜNYA BARIŞ GÜNÜ

Emperyalist tekellerin savaş tahrikçiliğine karşı sosyalist sistem, uluslararası işçi sınıfı hareketi ve ulusal kurtuluş savaşları bütünselliği, barış bayrağını yüceltecektir.

Milyonların ölümü pahasına sürdürülen savaş tahrikçiliğine karşı BARIŞ İÇİN SAVAŞMAK, insanlığın sömürsüz - savaşı ve baskısız bir dünya için verdiği mücadelenin kopmaz bir parçasıdır.

1 EYLÜL DÜNYA BARIŞ GÜNÜ ÜLKEMİZDE COŞKUyla KUTLANDI

1 Eylül Dünya Barış Günü ülkemizde ilk defa kitlesel olarak kutlandı. 1 Eylül gecesi Açık Hava Tiyatrosu tıklım tıklım doluydu. Ülkemizde Dünya Barış Günü'nde böylesine bir kalabalığın, böylesine coşkun bir araya gelmesi pek garipsenecek bir olay değildir. Çünkü, ülkemizde hızla gelişen bağımsızlık demokrasi, barış ve sosyalizm savaşımı artık yığınlarda emperyalizmin savaşçı, yağmacı ve silahlanma yarışına hız veren politikasına karşı köklü bir nefret uyandırmıştır.

İşçi sınıfımızın doğru mücadele anlayışı, 1 Eylül'de ülkemizdeki demokratik güçlerini, SAVAŞA KARŞI MÜCADELE, SİLAHLANMAYA KARŞI MÜCADELE bayrağı altında birleştirdi. Bayrak yalnız ülkemizin demokratik güçleriyle değil tüm dünya işçi sınıfı ve demokratik güçleriyle birlikte kaldırıldı.

Dünya Barış Konseyi, insanlığın ilerlemesi için çaba harcayan bütün hükümetleri ve parlamentoları bütün barış ve diğer hareketleri, siyasi partileri, sendikaları, kadın ve gençlik örgütlerini, dini, toplumsal ve kültürel kuruluşları, silahlanma yarışına karşı dünya çapında büyük, yeni bir saldırıda elele vermeye çağırır.

Yumuşamayı geri dönülmez yapabilmek için

SİLAHLANMA YARIŞINI DURDURUN

Barışı savunmak ve yeni bir dünya kurmak için

SİLAHLANMA YARIŞINI DURDURUN

Yeni bir uluslararası ekonomik düzene hızla ilerliyeabilmek için

SİLAHLANMA YARIŞINI DURDURUN

Tüm nükleer ve yığınsal imha silahlarını yasaklamak için

ELELE

Genel ve tam bir silahsızlanma için

ELELE

Birleşmiş Milletler Dünya Silahsızlanma Konferansı'nın en kısa zamanda toplanmasını sağlamak için

ELELE

CERKEZKÖY

İŞÇİLERİNE

SESLENİYORUZ...

Bugün ülkemizin dört bir yanında bir mücadele sürmektedir. Bu mücadele demokrasiyi koruma mücadelesidir.

Bu mücadele içinde bir yanda Demokrasi düşmanları, diğer yanda Demokratik, Yurtsever güçler yer almıştır.

Ülkemiz egemen güçler tarafından koyu bir karanlığa itilmek istenmektedir. Hazırlanan yasa tasarıları ve işverenlerin işçi sınıfının örgütlerine karşı saldırılarını yoğunlaştırdıkları artık bilinen gerçeklerdendir.

Bu demokrasi düşmanları kendilerine asıl hedef olarak işçi sınıfını seçmişlerdir. Çünkü çok iyi bilmektedirler ki, geleceğin yaratıcısı işçi sınıfıdır.

Bu saldırılar, özellikle işçi sınıfının örgütlerine yönelmiştir.

Bugün ülkemizde tek ulusal Demokratik sınıf ve kitle sendikacılığı bayrağını yükselten DİSK'e, gerek MC yönetiminden, gerek işverenlerden, gerekse sınıf uzlaşmacısı sendikalardan saldırılar gelmektedir.

Bu saldırılarda MC, sermaye, sınıf uzlaşmacısı sendikalar ve faşist milisler «kutsal ittifak» içindedirler.

DİSK'in tüm yurttaki gelişmesine karşı yönelen bu etkiler somutunu çeşitli fabrikalarda göstermektedir.

Bunun en son örneği Çerkezköy'de uygulanmaktadır.

Çerkezköy'de kurulu bulunan Akip, Narin ve Gümüşsuyu işyerleri Tekstil Sendikası'nın yiğit üyeleriyle doludur. Buna rağmen sınıf uzlaşmacısı sarı sendikalar gerçek üyeleri hiç bulunmadığı veya çok az sayıda olmasına rağmen bu sınıfsal «Kutsal İttifak»tan cesaret alarak sahte üye fişleri vermektedirler.

Hedef açıktır. Tekstil Sendikası'nın gerçek üye çoğunluğuna rağmen işyerlerinde sahte yetki sağlanması.

İşyerleri için toplu sözleşme çağrısı yapılmıştır. Sarı Teksif Sendikası işverenlerden aldığı listeleri Bölge Çalışma Müdürlüğüne vermekle kalmamış yetkiyi aldığı konusunda tezvirratta başlamıştır.

İddia ediyoruz. Bu iş yerlerinde Teksif Sendikası'nın gerçek üyeleri çoğunlukta değildir.

Çerkezköy işçilerine bir kez daha sesleniyorum:

Sendikanız Tekstil, sınıfımızdan aldığı güçle ve sizlerin desteği ile mücadelesini sürdürecektir. Sendikal özgürlük konusunda verdiğiniz uğraş, sınıf uzlaşmacısı sendikalara hak ettikleri cevabı verecektir.

Teksif yöneticileri yalana umut bağlamışlardır. Örneğin, yetki sorunu daha çözümlenmemiştir. Bu sorun sonuçlanınca Teksif bir kez daha cevabını alacaktır. Çünkü yalancının mumu yat-sıya kadar yanar.

tekstil bursa'da yaşayacak

Demokratik sınıf ve kitle sendikacılığı bayrağını yükselten DİSK, büyük bir hızla gelişiyor. İşçi sınıfımız kendi örgütü DİSK'e sahip çıkıyor. DİSK, işçi sınıfının ekonomik ve demokratik mücadelesini **başarıyla** yürütürken, **siyasal** mücadelenin önemini vurguluyor.

DİSK üyesi sendikalar her geçen gün bulundukları bölgelerde genişliyor ve yeni bölgelerde örgütlenmesini tamamlıyor. İşçi sınıfımız gerçek sendikacılık bayrağını yükselten **devrimci sendikaları** bağrına basıyor.

Tekstil Sendikası, artık tekstil işçilerinin bulunduğu her yerde **örgütlü** durumda. Yeni yeni bölgelerde Şubeler kuruyor, Bölge temsilcilikleri açıyor. Girdiği her bölgede devrimci sendikacılık anlayışı ile mücadelesini **sürdürüyor**.

TEKSTİL SENDİKASI BURSA'DADIR. Uygun stratejisi ve zamanlaması ile Bursa'ya gelen Tekstil Sendikası, çok kısa zamanda birkaç işyerinde birden örgütlenmiştir.

Sifaş, Santral Dikiş, Halıfleks, İpsan gibi işyerlerinde dikilen **TEKSTİL** bayrağı en kısa zamanda yeni işyerlerinde daha da **yücelecektir**. Buna kimsenin şüphesi olmasın. Ve hiç şüphe

olunmasın ki, dikilen **SINIF SENDİKACILIĞI** bayrağını **indirmeye** ve **indirtmeye** kimsenin gücü yetmeyecektir.

Bu mücadele **emek-sermaye** mücadelesidir. Sermayenin egemenliğine karşı **emeğin kurtuluşu** mücadelesidir. Zor fakat şerefli bir mücadeledir bu.

TEKSTİL - DİSK'in BURSA'da olmasından gocunanlar rahatsız olanlar var. İşçi sınıfımız bunların, **MC - SERMAYE - SARI SENDİKALAR** ve **FAŞİST MİLİSLER** olduğunun çok iyi bilincindedir. Üstelik Tekstil Sendikasının bu bölgeden sökülmesi için işverenlerin ve sarı sendikaların kurdukları kutsal ittifakı büyük bir dikkat ve **nefretle** izlemektedir. Bu değerlendirme sadece Tekstil üyesi işçiler tarafından değil, sarı Teksif'in çemberi içinde bulunan yiğit tekstil işçilerince de yapılmaktadır.

Bunun en büyük ispatı, **Bursa Mitingi'nde**, devrimci arkadaşlarının yanında yer alan tekstil işçileri olmaktadır.

Sınıf uzlaşmacısı sarı sendikalar, işçi sınıfı tarafından itildikçe iyice **azgınlaşmaktalar**. İşverenlerden aldıkları destek ile bir saldırıya geçmişlerdir. Bunun en büyük örneği Bursa'da **uygulanmaktadır**. Yalan ve tevizirata dayanan bilgiler yaymaktadırlar. Gerçek sendikacılık yayıldıkça, gelecekleri ortadan silinmek olan bu işçi sınıfı düşmanları, azgınlaştıkça batıyorlar, battıkça azgınlaşıyorlar.

Gerçekler gün gibi ortadadır.

TEKSTİL İŞÇİLERİ;

İşverenlerin senin **ekmek ve özgürlük** mücadeleneye karşı başlattıkları saldırıyı ancak ve ancak sınıfımızın birliğini sağlayarak püskürtebiliriz. Bizim en büyük silâhımız **BİRLİĞİMİZDİR**.

Bu birliğimize karşı işverenlerle birlikte davranan sarı sendikalara gereken cevabı vermenin zamanı **gelmiştir**.

Evet, Sifaş'ın, Santral Dikiş'in, Halıfleks'in, İpsan'ın yiğit işçileri;

GÜN, BİRLİĞİNİZİ SAVUNMA GÜNÜDÜR.

GÜN, GELECEK İÇİN MÜCADELE GÜNÜDÜR.

YARININ AYDINLIK GÜNLERİ KENDİ ESERİMİZ OLACAKTIR.

gaziantep tekstil işçilerine selam...

Gaziantep'de bir mücadele sürmekte. Bu mücadele, geleceğin yaratıcısı işçi sınıfının, sınıf uzlaşmacısı sarı sendikalara ve sermayeye karşı şerefli bir uğraşı.

Gaziantep işçileri, Devrimci Tekstil Sendikasının çatısı altında yek vücut bir şekilde davranıyorlar. Bir yandan toplu sözleşme görüşmeleri devam ederken, diğer yandan Teksif Sendikası'ndan istifa eden işçiler akın akın DİSK'e TEKSTİL'e katılıyorlar.

Sınıf uzlaşmacısı sarı Teksif Sendikası artık o bölgeden de, silinecektir. Bu önüne geçilemeyecek bir oluşumdur. Çünkü işçi sınıfımız kendi ekmek ve özgürlük mücadelesi veriyor. Bugüne kadar, emek-sermaye arasında dostluk naraları atan, işçi sınıfının düşmanı Türk-İş bütün mevzilerini kaybediyor. Kaybedecektir. Bunu bildikleri için özgürce sendika seçme hakkı olan Referanduma karşı çıkıyorlar.

Bunun için DİSK'e saldırıyorlar. Bunun için işçi sınıfının şanlı mücadelesini karalama yoluna gidiyorlar. Bu korku ile azgınlıyorlar. Ancak bilinir, gene söyleyelim: Korkunun ecele faydası yoktur.

Tüm yurttaki verilen, bağımsızlık-demokrasi barış ve sosyalizm mücadelesi, MC-işverenler-sarı sendikalar ve faşist filislerin «Kutsal İttifak»ını geçersiz kılacaktır. Bu mücadelede öncü işçi sınıfının gür sesi, Gaziantep Tekstil işçileri ağzında bir kez daha gürleşiyor.

TOPLU SÖZLEŞME GÖRÜŞMELERİ BAŞLADI

Gaziantep Şubemiz, bölgedeki tekstil işyerlerinde toplu sözleşme görüşmelerine başladı. İşçi sınıfından aldığı güven ve destek ile bu görüşmeler kesin olarak işçi sınıfının zaferiyle bitecektir. Buna kimsenin şüphesi

olmasın. İşçilerin birlikten doğan gücü, sendikalarının en ileri ekonomik ve sosyal hakları kapsayan bir sözleşme imzalamasıyla kendini gösterecektir.

İşçilerin birliği, Sendikalarına duydukları güven ve sendikal disiplin Gaziantep'te yeni zaferler getirecektir.

GATEKS VE KARDEŞLER YÜN İPLİK'TE YETKİ ALINDI

Gaziantep Bölgesinde bir yanda sözleşmeler sürerken diğer yanda yeni işyerleri Teksif'ten ayrılarak, sendikamıza katılmaktadır. Yeni kurulan yerler sendikamız çatısı altına girmektedir. Bunun en son örneği GATEKS ve KARDEŞLER YÜN İPLİK fabrikalarıdır. Bu iki işyerinde yaklaşık 640 işçi artık diğer tekstil işçileri ile beraber davranacaklardır.

DİSK'in sesi, tüm yurttaki yayılıyor. Dün Edirne'den yükselen ses Gaziantep'te Gateks işçilerinde yankılanıyor. Ve haykıran onbinler, ellibinler, yüzbinler oluyor...

SINIF sendikacılığı bayrağı yükseliyor. Sınıf uzlaşmacısı sarı sendikalar korkuyor... Ve işçi sınıfı bu tarihi gelişmeyi faşist tedbirler ve yasalarla önlemeye çalışanlara olanca gücü ile haykırıyor;

ANTI-DEMOKRATİK BASKILARA KARŞI DEMOKRATİK HAK VE ÖZGÜRLÜKLERİ SAVUNACAĞIZ.

bağımsız senteks-iş sendikası aramızda

İNSA işyerinde örgütlü bulunan bağımsız SENTEKS-İŞ, 11 Eylül 1976 tarihindeki olağan kongrede, kendini fesh ederek, sendikamıza katılmıştır.

İNSA işçilerinin bu adımı, işçi sınıfının birliği yolunda atılmış önemli bir adımdır. Bu konuda basına bir açıklama yapan Ge-

nel Başkan Vekilimiz Erol YALÇIN şunları demiştir: «Bugüne dek bağımsız olarak çalışmalarını yürütmüş, ancak işçi sınıfının demokratik hak ve taleplerini savunarak, örgütlü bulunduğu işyerinde işçilerin güvenliğini haklı olarak kazanmış olan SENTEKS-İŞ sendikasının kendisini fesh ederek sendikamıza katılması ve DISK saflarında kenetlenmesi önemli bir adımdır. Böylesine bir adımın içinde yaşadığımız şu günlerde atılmış olması işçi sınıfının demokrasi mücadelesinde BİRLİK ve DAYANIŞMA'nın ne olduğunu herkese göstermiştir.

DISK ve sendikamız TEKSTİL, işçi sınıfının demokratik-ekonomik hak ve taleplerinin korunması ve daha ileri mevzilerin kazanılması yolunda ilerlemektedir.»

İŞÇİYİZ GÜÇLÜYÜZ

TEKSTİL'DE

BİRLİĞİZ

KARADENİZ ÖRME'DE GREV OYLAMASINI KAZANDIK.

Beyoğlu Şubemize bağlı bulunan Karadeniz Örne İşyerinde yapılan Grev Oylamasını sendikamız Tekstil kazanmıştır.

Özellikle içinde bulunduğumuz günlerde, saldırıların bu kadar yoğunluk kazanmasına rağmen, oylamanın kazanılması işçi sınıfının sınıf duyarlılığının büyük bir göstergesi olmaktadır.

Bir yanda sarı sendikalar, diğer yanda sermaye ve onların siyasal sözcüleri DISK'e

bağlı sendikalara karşı saldırılarını arttırırken, işçi sınıfımız örgütlerine daha bir sahip çıkmaktadır.

İşte Karadeniz Örne işyerindeki oylama bunun kanıtıdır. Bu netice işçi sınıfının sendikal birliğinin DISK çatısı altında gerçekleşeceğinin en büyük bir kanıtı olmaktadır.

Karadeniz Örne işçileri bu kadar önemli bir dönemde, gösterdikleri sınıf birliklerinden dolayı sermayeye iyi bir cevap vermişlerdir. Ayrıca sarı sendikalar bu oylamadan sonra bir gerçeği daha anlamalıdır. Ne yaparlarsa yapsınlar, hangi oyunları oynarlarsa oynasınlar, işçi sınıfından hep aynı cevabı alacaklardır. Baskıları, tehditleri ve yalanları geri tepecek ve onları boğacaktır.

bu sarı sendikayı iyi tanıyın...

Bugüne kadar Tarsus bölgesinde bağımsız çalışan, ancak geçtiğimiz ay içinde Tekstil'e katılma kararı alan, Tüm-İş adlı sendikanın gelişimi ve katılma kararına varışı oldukça ilginç.

PROTOKOL

Tarsus Adanayolu üstünde, Yeni Borsa binası bitişliği Etilé No. 4'da kurulu Tüm-İş Sendikası Genel Yürütme Kurulu adına Genel Başkan Nejdett İnandioğlu, Genel Başkan yardımcısı Yılmaz Orhan, Yürütme Kurulu Üyesi Abdülcabbâr Çilcu, İsmail Kaplanoğlu ile İstanbul Çagaloğlu Rahmîli caddesi No:19/8'de kurulu Tekstil İşçileri Sendikası adına Genel Başkan Rıza Güven, aralarında iki sendikamızın birleşmesi konusunda aşağıdaki koşullarla bir anlaşma yapılmıştır.

1-Tüm-İş Sendikası en geç Kasım 1975'ye sonuna kadar Genel Kuruluna aşağıdaki gündeme girecek olanları toplantıya çağırarak Tekstil İşçileri Sendikası'na katılma kararı alacaktır.

2-Genel Kurulca üç kişilik bir tasfiye komisyonu seçerek sendikamızın tüm taşınır, taşınmaz varlıkları ile mevcut parasını ve borçlarını Tekstil İşçileri Sendikası'na devredilecektir.

3-Tekstil İşçileri Sendikası'nda 1-Tüm-İş Sendikası'nın tüm üyeleri ile taşınır taşınmaz varlıkları ve parasını teslim alarak kendi kayıtlarına geçirecek ve sendikamızın DİSK'e olan borcunu kabul edecektir.

2-Katılma sırasında Tüm-İş'te çalışan ücretli yönetici ve memurun alınca oldukları ücretlerden hiçbir kesinti yapılmayacak, gube hâline geldikten sonra da kongreye kadar aynen verilmeye devam edecektir. Tüm-İş'te çalışan Genel Başkan ve memurun o sendikada geçen kadroları Tekstil tarafından kabul edilmiştir.

3-Katılma sırasında Tüm-İş'te görevli yönetim kurulu üyeleri Tekstil İşçileri Sendikası Genel Yürütme Kurulunca kurucu gube yönetim kuruluna atanacak ve bu yöneticilerin Tekstil Genel Kurulu binası saptırmakla gube kongresi gündeme kadar görevleri sürdürülecektir.

4-Genel Kurul Gündemi

1-Açılış, Saygı Duruşu,

2-Kongre Divanı Seçimi,

3-Hesap Raporunun okunması ve onaylanması,

4-Sendikamızın merkezinde İstanbul'da bulunan Tekstil İşçileri Sendikası'na katılma ve bu nedenle fesihine karar verilmesi, fesih hâlinde üç kişilik bir tasfiye kurulunun seçilmesi komisyonunun görevlendirilmesi ve karar.

Taahhüt bu protokolün uygulanmakta tam mutabakata vardıklarını beyan ve imza ederler. 24/Etilé/1975

Tüm-İş Sendikası Adına
Genel Başkan

Nejdett İnandioğlu

Genel Başkan Vekili
Yılmaz Orhan

Yürütme Kurulu Üyesi
Abdülcabbâr Çilcu

Yürütme Kurulu Üyesi
İsmail Kaplanoğlu

Tekstil İşçileri Sendikası Adına
Genel Başkan

Rıza Güven

TÜM-İŞ SENDİKASINDAN

NECDET
İNANDIOĞLU

Tarsus'ta 1965 yılından beri faaliyette bulunan TÜM-İŞ yaptığı başarılı çalışmaları ile mücadelesini demokratik yollarla sürdürürken, Tarsus'ta işçilerin arasındaki sürtüşme ve dargınlıkları ortadan kaldırmak, yapacağı mücadeleyi tek sendika altında daha bilinçli ve kuvvetli olarak İŞYEREN'lerle ve diğer işçilerin özvarlıkları olmuş kurumlarla emekçilerin emeğine saygı duymayanlara yapmak üzere bütünleşme kararını her iki sendika da almış, çünkü, birlikte kuvvet ku vete hakkı doğurduğu her zaman görülen vakalar olmuştur. Bütünleştiği her birimizin birer maskeni olsun, tüketim kooperatifleri kuralım çoluk çocuğumuzun zaten yetmeyen rizkını bakkalın verisiye defterinden faizli yedirtmeyelim, 8 nüfus bir odada yatmayalım, herkes yiyip içip, giyinip kuşanıp bakarken bizim çocuklarımız onları imrenip komşu çocuğunun giyeceğini düşünmemesin bir defa giyebilmek için, işte bütün bunların yanında işverenler ve onun yarıdakları keyifleri istediğinden bizim kulaklarımızdan tutup atamasın aç bi ilâç sokaklara, işte bütün bunların şartları konuşulmuş uzun uzun TEKSİF'le ve sonrada birleşmek kararını sendikamız vermiştir. Tarsus'ta artık tek yumruktur Tekstil emekçileri birimiz hepimiz birimiz için mücadele vereceğiz özgürce.

Bağımsız bir sendikamızın konfederasyona bağlı bir sendikaya katılmasından daha doğal bir şey olamaz. Ancak bu sendika tabandaki işçilerinin baskısıyla devrimci görünmüşse ve devrimci bir kuruluş olan sendikamız Tekstil'e katılma kararı alarak işçileri oyaltıp daha sonra bir sarı sendikaya katılma kararı almışsa bize düşen görev bu sahtekârların gerçek yüzlerini işçi sınıfına açıklamak olur.

SARI SENDİKALARIN TELAŞI

Tüm-İş, 1965 yılında Tarsus yöresinde kurulmuş ve bir takım işyerlerinde örgütlenerek toplu sözleşme imzalamıştır. Yıllarca işçileri aldatarak, sarı sendikacılığı kendilerine ilke edinen Tüm-İş yöneticileri, işçilerin hızla bilinçlenmesi karşısında telaş içine düşmüşlerdir. Tabanın kararlı tutumunu gören bir avuç yönetici hemen «devrimci» görünmeye başlamış.

İşte bundan sonra Tüm-İş yöneticilerinin işçilerin devrimci potansiyelini bastırmak ve onları aldatmak için oynadıkları oyunlar başlar. Bu oyunu belgeleriyle sergileyeceğiz.

SAHNEYE KONAN OYUN

Tabandaki devrimci işçilerin baskısı sonunda Tüm-İş yöneticileri sendikamızla görüşmelere başlar. İki yönlü amaçları var. Birincisi, tabanın devrimci isteğini bastırabilmek için DİSK'e bağlı sendikamıza «katılma» kararı almak. İkincisi, asıl amaçları olan sarı şebekeler içinde yer almak için zaman kazanabilmek. İşçilerin devrimci isteğini engelleyebilme amacıyla Tüm-İş yöneticileri beraberce izleyeceğimiz oyunu sergiliyorlar.

Oyunun birinci perdesi şöyle; sendikamıza katılma kararı almadan önce, Tüm-İş yöneticilerinin imzası bulunan bir bildiri yayınlanıyor.

Bildiride Teksif yöneticileriyle yapılan bir görüşmeden söz edilir. Görüşme için yapılan açıklama şöyle; «... sendikalarına umut bağlayan işçilerin tümünü huzura kavuşturalım, yüzlerini güldürelim birer mesken sahibi yapalım dediğimizde bizimle alay ettiler ve hiç de umursamadılar bile fikirlerimizi» diye eleştiriyorlar, eleştiride bulundukları kişi, Şevket YILMAZ, Gene aynı bildiride bu kez de şunlar söyleniyor; «Artık tabandan kopmuş, işçiye hizmet inancını yitirmiş sendika ağaları ancak çok kabarmış keselerini şişirmek için her türlü yalana ve göz boyamacılığını şahsî çıkarlarını sürdürmek için sinsice planlar kurmaktan başka bir işe yaramadıklarını kendileri de biliyor.» Dikkat edelim bu sözler Türk-İş yöneticileri için söyleniyor. Gene aynı bildiride. «Birlikten kuvvet doğacağına inanmış olarak işçi kardeşlerimize danıştık, fikirlerini aldık ve merkezi İstanbul'da bulunan, Türkiye'de DISK'e bağlı, Dünya'da ise ICF Konfederasyonunda bağlı bulunan TEKSTİL İşçileri Sendikasıyla birleşme kararı aldık... Tekstil işçileri artık TEKSTİL Sendikasında birlik olacağız, çünkü Tekstil'de işçi haklarına sahip çıkılır. Dürüst ve şahsî menfaat gözetmemeksizin çalışır yöneticileri, sendika ağaları yoktur.» Gene dikkat edelim, bu sözler bizim için söylenmiş.

'Bize bunca övgünün yapılması boşuna değil. Oyunun başlangıcı için ilk perde böylece sahneye konuyor. Şimdi ikinci perdeye geçelim. 24 Ekim 1976 yılında sendikamızla bir protokol imzalanıyor.

Taraflar tarafından imzalanan, protokolda en geç Kasım 1975 tarihine kadar Tüm-İş Sen-

dikasının olağanüstü kongresi toplanacak ve kongrede kendini fesh ederek sendikamıza katılma kararı alacağı belirtiliyor.

Protokolda imzası bulunanlar: Sendikamız adına Genel Başkan Rıza GÜVEN, Tüm-İş adına ise Genel Başkan Nejdett İNANDIOĞLU, Genel Başkan Vekili Yılmaz ORHAN, Yönetim Kurulu Üyesi Abdülcabbar ÇULCU, Yönetim Kurulu Üyesi İsmail KAPLANOĞLU.

Ancak, Tüm-İş Sendikasının yöneticilerinin imzalarının bulunduğu bu protokolda alınan kararların hiç birine Tüm-İş Sendikası tarafından uyulmuyor. Ne Kasım ayında olağanüstü kongre toplanıyor ne de başka bir tarihte. Dedik ya oyun açık tabanım isteğini bu şekilde geçiştirmek. Şimdi gelelim oyunun üçüncü perdesine, Sarı Teksif yöneticileriyle gizli anlaşmalar yapan bu sendikanın yöneticilerinin gerçek niyetleri geçtiğimiz aylarda açığa çıkıyor. Ve geçtiğimiz Ağustos ayında Tüm-İş Genel Yönetim Kurulu adına Genel Başkan imzalı bir bildiri yayınlanıyor. Geçen yıl yayınladıkları bildiride Teksif'e bol bol çatan ve sendikamıza bol övgüler düzen sendika yöneticileri bu kez de, bize çatıyorlar «... bunlar işçiyi sömürmek için kapı kapı dolaşırlar... Onların kirli ayakları şerefli Tarsus işçisinin omuzlarına basıp ayakta duramayacaklar...» bildiride son olarak olağanüstü kongre yapıp Teksif'le birleşileceği belirtiliyor.

Kısaca Tüm-İş yöneticilerinin sahneye koydukları oyun böyle. Daha fazla anlatmıyacağız. Çünkü onların gerçek yüzlerini, amaçlarının ne olduğunu işçi sınıfımız çok iyi bilir.

DÜŞÜNÜ

1965 Yılından beri Tarsus'ta beklenmeden faaliyetinde bulunan sendikamıza, Tüm-İş, Tekstil işçileri kelimesiyle Toplu İş Sözleşmeleri ile 10 yıldır Teksif Sendikası'ndan bir tek kuruş geri kalmamış her dönemde bir kaç lirası günlük ücret namı ile fazla alırken sorumsuzca hareket eden Teksif gibi olmamış, üyesi bulunan bütün işçilere iş garantisi ve huzur sağlamıştır. Diğer taraftan yalnız iş hayatında değil, gerekli her yerde üyelerinin yanında olmuş bir sendika olarak Türkiye herkes tarafından bilinmektedir.

Tarsus'ta Teksif bünyesinde meydana gelen bazı olaylar karşısında işçilerden sahip çıkılmaması isteyen Teksif Genel Merkezi Yöneticileri ile Çukurova işçi lokallerinde tekstil işçileri'nin yaşadığı bir gördüğümüz yaptık. Çünkü bizim için belli bir gruba veya kitleye hizmet yoktur. İşçiler için hizmet vardır. Orada Teksif Yönetim - Tüm-İş Yönetim Kurulları ile başkanları ve Genel Başkan Şevket Kılınç'ın vardı. İşçilerin iş garantileri, Toplu İş Sözleşmesinde işçilerin alev diyeceği bir sözleşme yapma yetkisi ve işverenlerin bize uydu layacağı politikaya aynı şekilde mücadele etme serbestliği gibi olarak tanınan, bizde sendikalarımıza umut bağlayan işçilerin tümünü huzura kavuşturalım, yüzlerini güldürelim birer mesken sahibi yapalım dediğimizde adeta binale elay ettiler ve hiçte umursamadılar bile fikirlerimizi.

Konuştuğumuz güdük ki, bu günkü hali ve yarınki hali de tertemiz tren katarları ile donanmış otoyollarla donatılmış bir kalesi, yerinde patenaj eden çekiçi vagonu ile bu tren ve namuslu işçilerle yüklü vagonlar beraber gitsinler. Artık tabandan kopmuş, işçiyi hizmet inancını yitirmiş sendika ağaları ancak çok kabarmış keselerini biraz daha şişir-

mek için her türlü yalana ve göz boyamaya tevessül ederek genel çıkarlarını sürdürmek için sinsice plan kurmaktan başka bir işe yaramadıklarını en önce kendileri biliyor ve başkaları da öğrenince işçilerinden olursun da ye, dışardan olan duyurursa iftira ediyor, komünisttir, işçiyi kıskartıyor diye basarlar yaygarayı.

Saygı değer emekçi kardeşlerimiz, işte böyle işçi düşmanı sendika ağalarının yalanlarına ve demode olmuş oyunlarına gelmek ve işverenlerinde ekonomik, politik işçilerden de bir araya gelip baskı ve tehditleri tek nefesle manevra emelleri elinlerinden başka gelirleri olmayan bisler neden müddet olup gülmeyecek diye düşündük. Birlikten kuvvet doğacağına inanmış işçiler olarak işçi kardeşlerimizle dostluk, fikirlerini aldık ve merkezi İstanbul'da bulunan Türkiye'de DISK'e, Dünya'da ise ICF Konfederasyonunda bağlı bulunan TEKSTİL İşçileri Sendikası ile birleşmeye karar verdik. Bu birleşme kararı gayetleri çıkınca işçi kesiminde bir rahatlama olduğunu gördük, çünkü işçi huzur istiyor, iş güvenliği istiyor. Artık daha da güçlüyüz bundan sonra birbirimize de deher-erkı edileceğiz bütün tekstil işçileri artık tektaktil getisi altında birlik olacaktır, çünkü tektaktilde işçi haklarına sahip çıkılır. Dürüst ve şahsî menfaat gözetmek-nizin çalışır yöneticileri, sendika ağaları yoktur. Tektaktilde Kasım ayı içinde yapılacak kongre ile Tektaktil ve DISK'ce birleşileceğiz. Bütün gerçekçi tektaktil işçilerini emekçilerini gıyvesini yitirmiş Teksif ve TÜRK-İş ten ayrılmaya davet ediyoruz. Bütün çalışmalar işçilerimiz, onların rahatı huzuru ve güveni içindir.

Herhangi işlerinde üstün başarılar yuvanızda emekçiler dileriz.

TÜM-İŞ SENDİKASI YÖNETİM KURULU

KADINLAR HER İŞTE ÇALIŞTIRILABİLİR Mİ ?

DİSK ve İlerici Kadınlar Derneği'nin (İKD) ortaklaşa hazırladığı, «ANA VE EMEKÇİ OLARAK İŞÇİ KADININ EL KİTABI» adlı broşürün iki bölümünü daha yayınlıyoruz.

Hayır. «Ağır ve Tehlikeli İşler Tüzüğü» bazı işlerde kadınların çalıştırılmasını yasaklamıştır. Yasaklanan işlerin başında, yer altında çalışmayı gerektiren işler gelmektedir. Diğer bazı işler tehlikeli ya da sağlığa zararlı oldukları için, bir kısmı ise kadınların yapması uygun görülmediği için (örneğin çöpçülük) yasaklanmıştır.

Ayrıca kadınlar ay hali günlerinde ağır ve tehlikeli işlerde çalıştırılmazlar. Bu günlerin sayısı 5 gün olarak hesap ettirilir. Daha fazlası için hekim raporuna göre hareket ettirilir. Ay halinin başlangıcı işçinin ihbar tarihidir.

Genellikle kadınlar fizikî güç gerektiren, ya da analık görevlerine zarar veren işlerde çalıştırılamaz. Yani, tüzüğün amacı kadınları korumaktır.

NE VAR KII...

Yukarıda söz konusu edilen tüzüğü dikkatle incelersek, günümüzde dünyada meydana gelen değişikliklerin çok gerisinde kaldığını görüyoruz. Ağır sayılan bazı işler artık teknolojiye ilerlemeler sonucunda basitletmiş ve eskiden fizikî güç gerektiren bugün makinelerle yapılır duruma gelmiştir. Öte yandan, gene hızlı teknolojik gelişme çocuk do-

ğurması nedeniyle, kadın sağlığına zararlı olabilecek yeni teknikler ve malzemeler yaratmaktadır. Oysa tüzükte bu gelişmeler hesaba alınmıyor. Örneğin, artık kadınların kolaylıkla yapabileceği tornacılık gibi bir iş, kadınlara yasaklanırken, bant sisteminin yıpratıcılığı ve sağlığa zararlı etkilerinden hiç söz edilmemektedir.

Dolayısıyla, eğer tüzük bugünkü haliyle tam olarak uygulan-

sa, zaman zaman kadınlar için yararından fazla zararlı bile olabilmektedir. Çünkü, (gebelik durumu hariç) kadın ve erkek için aynı ölçüde tehlikeli olan iyi ücretli bazı işlerde kadınlar çalıştırılmamakta ve böylece kadınlar aleyhine bir ayırım yapılmaktadır.

NE YAPILMALI?

1. Ağır ve tehlikeli sayılacak işler sürekli bilimsel bir inceleme-ye tabi tutulmalı, artık yokolmuş bazı iş türleri bu tüzükten çıkarılmalı, yeni teknikler sonucu tehlikeli ve zararlı niteliğe bürünen ya da yeni ortaya çıkan bu nitelikteki işler tüzüğe eklenmelidir.

2. Özellikle kadınlar için tehlikeli olabilecek işler de aynı biçimde sürekli gözden geçirilmelidir. Bu yapılırken dikkate alınacak husus kadınların «analık» niteliği olmalıdır.

3. Böyle işlerde çalışma koşulları kadın erkek tüm işçiler

için düzeltilmelidir. «İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Tüzüğü» günümüzün koşullarına uygun biçimde geliştirilmeli ve tam olarak uygulanması sağlanmalıdır.

4. Ağır ve tehlikeli işlerde çalışan tüm işçiler için daha kısa (6 saatlik) işgünü uygulanmalı ve 20 yılda ya da işin ağırlığına göre daha kısa sürede emeklilik hakkı tanınmalıdır.

5. Ağır ve tehlikeli işlerde çalışanın fazla mesai yapmaları yasaklanmalıdır.

6. Gebelik farkedildiği günden itibaren ve doğumu izleyen bir yıl içinde kadınlar ağır ve tehlikeli işlerde çalıştırılmayarak daha hafif işlere alınmalı, ama bu durum herhangi bir ücret ya da kıdem kaybına yol açmamalıdır.

7. Ağır ve tehlikeli işlerde çalışanlar için devletçe özel bir beslenme rejimi saptanmalı ve işyerlerinde bu rejimin savsaklanmadan uygulanmasını sağlanmalıdır.

İŞVEREN SİZİ GECE POSTASINDA ÇALIŞMAYA ZORLAYABİLİR Mİ ?

Bazı koşullarda evet. Ancak kadınlar keramik iş kolunda ve şoförlük ve çöpçülük gibi işlerde gece çalıştıramazlar. Ayrıca, emzikli kadınların doğum tarihinden itibaren 6 ay süreyle gece çalıştırılmaları yasaktır. Kanun, kadın işçilere gece postalarında fazla mesai yapılmasını da yasaklamıştır. Bu durumlar dışında, gece çalışan kadınlara karşı işverenin bazı yükümlülükleri vardır:

— İşveren gece postalarında çalıştırdığı kadınlar için işyeri ile şehrin belirli merkezleri arasında uygun araç sağlamak zorundadır.

— Kadın işçiler gece postalarında çalıştırılmadan önce işveren tarafından doktor muayenesinden geçirilmeli ve gece çalıştırılmalarında bir sakınca olmadığına dair rapor alınmalıdır. Bu muayene her altı ayda bir tekrarlanmalıdır.

— Kadın işçi eğer kocası da işin postalar halinde yürütüldüğü aynı ya da ayrı bir işyerinde çalışıyorsa, işverenden çalıştığı gece postasına rastlamayacak biçimde düzenlenmesini talep edebilir.

YASALAR YETERLİ Mİ?

Gördüğümüz gibi yasa, çocuk 6 aylık oluncaya kadar gece postalarında çalıştırılmamalarını öngörüyor. Ama, çocuğun bakıma olan ihtiyacı altı ayda bitmiyor elbet. Dahası, çocuklar, yaşları ilerleyip okula gitmeye başladıklarında, anneleriyle ancak akşam saatlerinde birlikte olabiliyorlar. Üstelik, kadınların gece saatlerinde çalışmaları, evin düzenini bozuyor, aile ilişkilerinin normal gelişimini engelliyor, kadınları işbaşında huzursuz yapıyor. Bütün bunlar gözönünde tutularak, kadınların gece postalarında çalıştırılmalarının tümüyle yasaklanması gereklidir.

"biz halkız yeniden doğarız ölümlerde.."

11 Eylül 1973 sabahı bir Güney Amerika ülkesi olan **Şili**'de, halkın oylarıyla iktidara gelmiş bulunan **Halk Birliği Hükümeti** ve onun başkanı **Salvador Allende**, Amerikan emperyalizminin ve yerli faşist çetelerin kanlı darbesiyle yıkıldı. Başta başkent Santiago olmak üzere, ülkenin tüm kentlerinde sokaklar **kana** bulandı. Onbinlerce işçi, köylü ve öğrenci **katledildi**. Ülkenin sosyalistleri ve yurtseverleri **tutuklanıp**, hunharca işkenceden geçirildi. Başkanlık sarayını kuşatan faşistlere karşı elinde silahla yiğitçe karşı koyan ve asla teslim olmayan **Başkan Allende** çarpışarak öldü.

Neydi karşı-devrimi hareket geciren şey?

Neydi ABD emperyalizmine faşist darbe düzenleten şey?

Önce tarihine bakalım Şili'nin Ülkemizden binlerce kilometre uzaklıkta olan bu Güney Amerika ülkesi, ilkin 1541 yılında İspanyollar tarafından istilâ edildi. Bu istilâya karşı, 19. yüzyılın başlarında başlayan bağımsızlık hareketleri sonucunda ilk Ulusal Meclis oluşturularak Anayasa ilân olundu. Ve ardından 1818'de ülke siyasal bağımsızlığına kavuştu.

1886'da başkan seçilen ilerici Balmaceda ile toprak sahipleri arasında çıkan tartışmalar, toprak sahiplerinin halkın çıkarlarını koruyan başkana karşı direnmesini doğuruyor ve ülke bir iç savaşa sürükleniyordu. Ancak yenilen Balmaceda sonunda **inti-har** etti.

İç savaştan sonra ülkede gelişmeye başlayan ve örgütlenen işçi sınıfı oldu. Özellikle **maden işçilerinin** başını çektiği mücadeleler Şili'nin politik yaşamına yeni boyutlar kazandı. 1903 yılında Valparasio'da liman işçilerinin direnip, güvenlik kuvvetleriyle çarpışması sonucunda **30**, 1905'te konan vergiyi protesto amacıyla yapılan yürüyüşte **400**, ve 1906'da maden işçilerinin çalışma koşullarını düzeltmeleri için yaptıkları protesto da ise **150** işçi ölüyordu. Ülkede sınıf mücadelesi keskinleşmiş, burjuvazinin şiddeti artmıştı.

Ancak emperyalist tekeller Şi-

li'ye, Şili'nin zengin nitrat ve bakır madenlerine göz dikmişlerdi. Ülkeye girmeye başlayan dev tekeller yavaş yavaş ekonominin kilit noktalarını ele geçiriyor, siyaseti iktidarda söz sahibi oluyordular. Özellikle ABD emperyalizmi 1920'den sonra, madencilik, demir-çelik, elektrik sanayiine hâkim olarak, toplam yabancı sermayenin % 70'ini elinde tutuyordu.

1938'de iktidara gelen Halk Cephesi hükümetinde **Salvador Allende** Sağlık Bakanıydı. Ancak bu hükümetin işbaşından ayrılmasından sonra, emperyalizmin ve tekellerin baskısı daha

«Toplumsal davalar ne cinayetlerle,
ne de kaba kuvvetle durdurulabilir.»

Başkan Allende
11 Eylül 1973 (Kara darbe günü)

da arttı. Gericilerin sürekli iktidar olduğu bu yıllarda Şili halkı yoksulluk ve sefaletle itildi. Tekeller işçi sınıfının sırtından kazandığı milyonlarca dolarla bütün dünyada sömürülerini daha da artırıyor, dünya halklarının mücadelelerini kanla, ateşle bastırıyorlardı.

Şili ekonomisi tam bir çıkmaza girmişti. Alessandri ve Frei gibi gericilerin başkanlık yaptıkları bu dönemde, Şili'nin yalnız ABD'ye olan borcu 1 milyar 600 milyon dolardı. Ama bütün bunların yanı sıra, **Şili halkı ve işçi sınıfı** amansız mücadelesini sürdürüyor, örgütleniyor ve emperyalizme karşı direniyordu. Nihayet, 4 Eylül 1970'de yapılan başkanlık seçimlerinde devrimci partilerin adayı **Allende** oyların % 56.3'ünü alarak **başkan seçildi**.

Halk Birliği iktidarı **yoksul halkın ve işçi sınıfının çıkarlarını** koruyan bir programla işbaşına gelmişti. İlk emperyalist tekellerin elinde olan bakır madenleri **millileştirildi**. **Toprak reformu** kararlı bir şekilde uygulanmaya başlandı, yoksul köylülere **toprak dağıtıldı**. Çalışan halkın, işçilerin **ücretleri % 35 - 60** arasında artırıldı. Tüketim maddelerinin fiyatları ve kiralara **donduruldu**. Halk için **konut** yapımına başlandı. Tüm Şili'li küçük çocuklara günde yarım litre parasız **süt ve kahvaltı** dağıtıldı. Artık ülkede ezilen sınıfların çıkarlarını koruyan bir iktidar vardı. Karşı-devrimci güçler telaşa kapılmışlardı ve elbette ki boş durmayacaklardı. 13 Ağustos 1971'de ABD kredileri kesildi, 1970 ile 1971 yılları arasında en büyük ABD tekellerinden biri olan ITT iki faşist darbe düzenledi. Dükân sahipleri, kamyon sahipleri, buriuvazinin kullandığı küçük

mülk sahipleri karşı-devrimi destekleyen grevler yaptılar. Devrimciler vurulmaya, sağcıların terörü karşısında yıldırmaya başlandı. İktidara karşı zorbaca direnen faşistler CIA ile işbirliği yaparak kan döküyorlardı. Ancak bütün bunlara rağmen 1973 yılında yapılan seçimlerde Halk Birliği oylarını daha da artırarak, tüm oyların % 44'ünü aldı. Ne var ki, faşistlerin darbe hazırlıkları da hızlanmıştı. Bu hazırlıklar CIA ve ITT tarafından yürütülüyordu. 1973 Temmuzunda kamyon sahipleri yeniden greve başladılar, grevin amacı Halk Birliği iktidarını yıpratmak, faşist darbeye zemin hazırlamaktı.

Emperyalistler sonunda bunu da başardılar. 11 Eylül 1973 günü harekete geçen faşist güçler ülkeyi kana boğdu. Direnen ve mücadele eden onbinlerce işçinin, köylünün, binlerce aydının ve gencin üzerine saldıran faşist birlikler, 40.000 kişiyi katlettiler. Yüzbinlerce Şilili devrimci, yurtsever işkenceden geçirildi. Efendileri Amerikan emperyalizmine yaranmak için bütün iğrençliklerini ve pisliklerini kusan faşist cuntacılar, bütün bu kıyım ve katliamların yanı sıra Şili halkını açlığa ve sefaletle mahkûm etti. Faşist darbenin işbaşına geldiği günden bugüne kadar, ülkede hayat pahalılığı % 1500 arttı, enfiyasyon rakamlarla ölçülemeyecek düzeye ulaştı.

Bugün Şili faşist cuntası bütün dünyanın ilericileri, devrimcileri ve demokratları tarafından lanetlenmektedir. Demokratik ve sosyalist ülkeler kanlı cuntayla bütün ilişkilerini kesmiş durumda. Ama hepsinden önemlisi, Şili halkı faşizme, baskı ve teröre karşı amansız bir mücadele vermekte, işkenceye ve zulme karşı direnmektedir. Kesin-

likle bilinmelidir ki, faşist cunta fazla yaşayamayacak ve zarar yine halkın, işçi sınıfının olacaktır. Bu gerçeği, faşistlere karşı elinde silah son nefesine kadar çarpışan yiğit başkan **Allende** ölmeden önce söylemişti:

«Vatanım işçileri, Şili ve geleceğine olan inancım devam ediyor.

Vatan hainliğinin egemen olduğu bu acı ve karanlık günler aşılabacaktır.

Ergeç özgür insanların daha iyi bir toplumu kurmak üzere yürüdükleri büyük meydanların açılacağını aklınızdan çıkarmayın.

Yaşasın Şili,
Yaşasın Şili Halkı,
Yaşasın İşçiler.»

ŞİLİ İŞÇİ SINIFIYLA DAYANIŞMA GÜNÜ

Şili işçi sınıfıyla Dayanışma Günü, DISK tarafından 11 Eylül günü Şan Sinemasında kutlanmıştır. ABD emperyalizminin ve Şilili işbirlikçilerinin ortaklaşa düzenledikleri faşist darbenin yıl dönümü olan 11 Eylül, işçi sınıfımızın öncülüğünde anılmıştır. Faşizme karşı mücadelede ölen Şilili yurtseverlerin anıldığı ve Şili işçi sınıfı ve emekçi halkıyla sonuna kadar dayanışma içinde bulunduğu belirtilen günde, DISK Genel Başkanı Kemal TÜRKLER bir konuşma yaparak, «Türkiye işçi sınıfının faşizme karşı direnen Şili halkının yanındadır.» demiştir.

**dayanışma
fonu
mücadelemizi
güçlendirecektir!**

TÜSTAV